

P R Z Y K O Ś C I E L E UNIWEKSYTECKIM

PISMO WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ POD WEZWANIEM
NAJŚWIĘTSZEGO IMIENIA JEZUS WE WROCŁAWIU

Numer 1(27), Rok VII

Kwiecień 2009

Blask zmartwychwstania

Wielkanoc pozostaje dla każdego wierzącego w Jezusa szczególnym doświadczeniem nadziei. Zwycięstwo Chrystusa, Baranka Bożego, który zgładził grzechy świata (por. J 1, 29) rozbija bowiem to, co wydawało się niemożliwe i niepokonalne, co budziło przerażenie i lęk, karmiło rozpacz. Pusty grób, który tak przeraził kapłanów jerozolimskich, odsłonił całkowicie nową perspektywę, w której ostatnie słowo nie należy do śmierci, lecz życia. Tu więc zawiera się zasadnicze przesłanie Ewangelii: pusty grób, znak realizacji obietnicy, o której Jezus nauczał w czasie publicznej działalności, gdy szedł w kierunku Jerozolimy, jest długo oczekiwaną przez ludzkość dobrą nowiną.

Gdy Kościół przeżywa w ciągu roku liturgicznego Misterium Paschalne, warto medytować nie tylko nad znaczeniem zmartwychwstania naszego Pana dla całej ludzkości, dotąd żyjącej „pod Prawem”, ale postawić pytanie o to, jakie światło rzuca ono na konkretne moje przedsięwzięcia, co zmienia w mojej hierarchii ważności spraw. Uczeń Pana nie może żyć tak, jakby historia Jezusa z Nazaretu skończyła się na Wielkopiątkowych wydarzeniach, jakby rację mieli ci, którzy głosili plotkę, że uczniowie wykradli ciało, gdy żołnierze spali. Musi

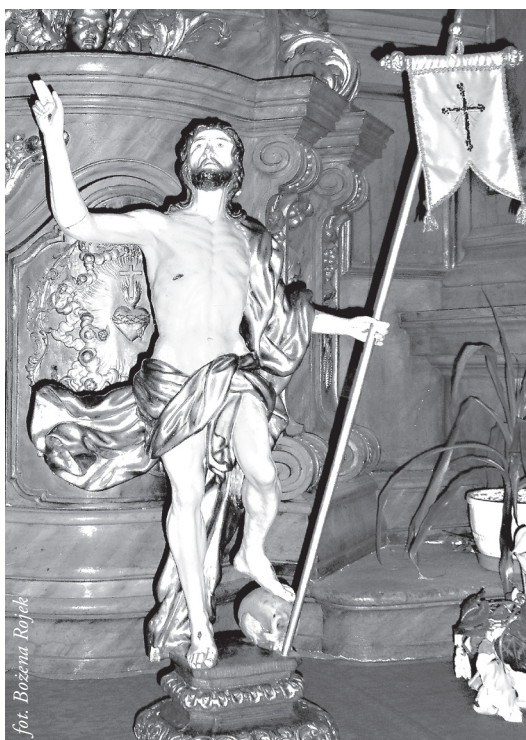

foto. Bożena Rojek

zmienić mentalność, sposób spoglądania na rzeczywistość i własne życie, właściwie rozłożyć jego akcenty. Winien potraktować to wydarzenie jako głęboko go dotyczące, z którym musi się po prostu liczyć. Bo przecież zmartwychwstanie nie było wydarzeniem odosobnionym, które nie ma wpływu na egzystencję każdego z nas: wręcz przeciwnie wiąże się z nim obietnica „bycia z Jezusem” w chwale.

Wielki polski poeta, Cyprian Kamil Norwid, pisał, że jednym z pierwszych owoców owej wewnętrznej przemiany jest odwaga. Chodzi o pewien styl życia, w którym nie lękamy się poświęcić swego życia na obronę wartości; o umiejętność postawienia wszystkiego – zwłaszcza gdy dotyczy wiary – na jedną kartę. Jeśli bowiem śmierć nie kończy życia człowieka i nie jest ostatecznym punktem odniesienia, trzeba dać temu wyraz także w dokonywanych wyborach, które nieraz mogą kosztować.

Wielkanoc jawi się dla nas jako radosny czas triumfu życia nad śmiercią, miłości nad nienawiścią. Niech zmartwychwstały Jezus nappełni nasze serca swoją łaską, byśmy każdego dnia zmartwychwstając – z grzechu do życia łaską – byli świadkami Jego Ewangelii w naszych środowiskach życia.

*W ten radosny czas
Zmartwychwstania Pańskiego
życzymy Czytelnikom,
Parafianom i Sympatykom
Kościoła Uniwersyteckiego
obfitości wszelkich łask.
Niech to wydarzenie
Wielkiej Nocy, pokazujące jak
bardzo Bóg Ojciec kocha człowieka,
umacnia nas każdego dnia
w czynieniu dobra i wytycza
drogi naszej życiowej wędrówki.
Niech Chrystus zmartwychwstanie
w naszych sercach!
Duszpasterze i redakcja*